

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ
T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 24.01.2008
Sayı: 2008/837

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gerekçesini ekte sunduğumuz, Ülkemizdeki patates üreticilerinin içinde bulunduğu sorunların araştırılarak, çiftçimizin üretim sıkıntılarının giderilmesine, üretilen ürünlerin değerlendirilmesi ve pazarlanmasına yönelik çözümlerin araştırılıp alınması gereken tedbirlerin tespit edilmesi ve bunlara ilişkin yapılacak düzenlemelerin ele alınabilmesi için Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzük'ün 104 ve 105'nci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

1. Mümin İNAN-Niğde
2. Mehmet ŞANDIR-Mersin
3. Sabahattin ÇAKMAKOĞLU-Kayseri
4. Durmuşali TORLAK-İstanbul
5. Zeki ERTUGAY-Erzurum
6. Bekir AKSOY-Ankara
7. Ahmet ORHAN-Manisa
8. Gürcan DAĞDAŞ-Kars
9. Alim İŞİK-Kütahya
10. Yılmaz TANKUT-Adana
11. Hüseyin YILDIZ-Antalya
12. Recep TANER-Aydın
13. Mustafa ENZ-Manisa
14. Muharrem VARLI-Adana
15. Osman DURMUŞ-Kırıkkale
16. Atila KAYA-İstanbul
17. Kemalettin NALCI-Tekirdağ
18. Beytullah ASİL-Eskişehir
19. Cumali DURMUŞ-Kocaeli
20. Rıdvan YALÇIN-Ordu
21. Akif AKKUŞ-Mersin
22. Ahmet Kenan TANRIKULU-İzmir
23. Kürşat ATILGAN-Adana
24. Münir KUTLUATA-Sakarya

GEREKÇE:

Ülkemizin başlıca patates üretim bölgeleri, Orta Anadolu, Karadeniz, Ege ve Kuzeydoğu Anadolu Bölgeleridir. İller itibariyle baktığımızda, yoğun olarak üretimin yapıldığı iller, sırasıyla, Niğde, Nevşehir, İzmir, Afyon ve Bolu'dur.

Ucuzluğu, birim alandan fazla verim sağlanması, besin değerinin yüksek oluşu, sindirim kolaylığı, çeşitli şekillerde kullanılması ve her çeşit iklimde yetişmesine rağmen, son yıllarda Ülkemizde, patates ekim alanları ve patates üretimi sürekli azalmaktadır.

TÜİK Başkanlığı rakamlarına göre, 2002 yılında yaklaşık, 200000 hektar alanda yapılan patates ekimi sonucu, üretim yıllık 5 milyon ton'un üzerindeyken 2006 yılı sonu itibarıyla yıllık patates ekim alanı 160 bin hektara, üretim miktarı da 4 milyon ton civarına gerilemiştir.

Patates verimini etkileyen en önemli faktörlerden birisi ıslah edilmiş tohum kullanımıdır. Maalesef bu konuda Devlet ve özel sektör tarafından gerekli yatırım ve çalışmalar yapılmadığından, kendiside patates olan bu tohum, başta Almanya olmak üzere Avrupa Ülkelerinden çok yüksek fiyatlara ithal edilmektedir, bu da üretici için önemli bir maliyet unsurudur.

Üretilen Patateslerin depolanabileceği standartlara uygun büyük depoların az sayıda olması ve depolamayı üreticinin kendi imkanlarıyla gerçekleştirilmesi ürünün depolama süresinin kısa ve ürünün de yaklaşık yüzde on'unun zayi olmasına neden olmaktadır.

Patates tüketimi her geçen gün artmasına rağmen üretici son 5 yıldır ürettiği malı hemen hemen aynı fiyata satmaktadır. 2002 yılında üretici, patatesin kilosunu ortalama 30 ykr'ye satarken 2006 ve 2007 yıllarında 35-40 ykr'ye satmış, bugün ise 20-25 ykr'ye satmakta zorlanmaktadır. Oysa bu dönemde, Patates üretiminde en önemli girdi maliyetini oluşturan gübre ve mazot fiyatlarındaki artış ise % 150'ye yaklaşmıştır. Tarımsal sulamada kullanılan elektrik enerjisi ve tohum maliyetleri de bu dönemde önemli oranda artmıştır.

Patates üreticileri, girdi maliyetlerinin çok yükselmesi ve üretilen ürünün uygun fiyata satılamaması sonucu borçlarını zamanında ödeyememiş, Bu borçlara, bankalar ve TEDAŞ tarafından enflasyon oranlarına göre çok yüksek uygulanan gecikme faizi sebebiyle bu borçlar içinden çıkılmaz bir hal almıştır. Özellikle yerelde Niğde ve Nevşehirde binlerce patates üreticisi TEDAŞ'a olan borçları dolayısıyla icraya verilmiş, ürününü satamayan üretici icralardan kurtulmak için ekip biçtiği tarlası da dahil olmak üzere elinde neyi varsa satılığa çıkararak çok zor duruma düşmüştür.

Yukarıda açıklanan sorunların çözümü için alınacak tedbirlerin belirlenmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılması gerekmektedir.